

مصاحبه « پیام فلز کار » با یکی از هماهنگ کنندگان ۳۰ هزار امضای اعتراضی کارگران ایران

باتوجه به افزایش ۲۵ درصدی حداقل دستمزد برای سال آینده، و نامه بالا که بیش از ۳۰ هزار امضای اعتراضی کارگران ایرانی را در زیر خود دارد، مصاحبه ای با مازیار گیلانی نژاد یکی از هماهنگ کنندگان ۳۰ هزار امضای اعتراضی کرده ایم که در زیر می خوانید:

پیام فلز کار: در روز ۳۰ بهمن بخشی از هماهنگ کنندگان ۳۰ هزار امضای اعتراضی به وزارت کار رفتند نتیجه چه بود؟

مازیار گیلانی نژاد: باسلام به دوستان زحمتکش نشریه خوب و کارگری پیام فلز کار، توجه شما به این نکته جلب می کنم که هماهنگ کنندگان برای روز ۲۸ بهمن از استانداری تهران تقاضای مجوز برای تجمع در اعتراض به عدم پاسخگویی مسوولین و بی توجهی به ۳۰ هزار امضای اعتراضی، در مقابل وزارت کار را کرده بودند که با مخالفت آنان روبرو شد به همین خاطر تصمیم گرفته شد برای پیگیری ۳۰ هزار امضا به وزارت کار رفته و خواستار پاسخگویی مسوولین وزارت کار شوند که دوستان ما جعفر عظیم زاده و خانم پروین محمدی که جمعی از کارگران کارخانه ها نیز به دنبال این پیگیری بودند را همراه شدند که حتما در سایت این دوستان مفصل به آن اشاره شده است. نتیجه این شد که سرپرست وزارت کار آقای جلالی نظری ضمن دیدار با این دوستان به آنها قول داد که طی یک هفته به این نامه اعتراضی پاسخ بدهد. البته دو هفته قبل نیز دوستان سندیکای کارگران اتوبوسرانی به وزارت کار رفته در نمازخانه آنجا با یکی از سرپرستان وزارت کار دیدار داشتند و پیگیر ۲ هزار امضای اعتراضی خود بودند، که آقای مددی از طرف کارگران شرکت واحد سخنرانی کردند و مسوولین را به عاقبت ستیز با مطالبات کارگری هشدار دادند. از جمله اینکه از سرنوشت آقای جهرمی که به تیرغیب بزرگترین فساد مالی تاریخ ایران گرفتار آمده اند و آقای مرتضوی که برای کارگران حکم های سنگین صادر می کردند و خوشان امروز روانه زندان شده اند، عبرت بگیرید.

پیام فلز کار: لطفا بفرمایید که روند چگونگی جمع آوری ۳۰ هزار امضای اعتراضی چگونه بود؟

مازیار گیلانی نژاد: بعد از اول ماه مه امسال و گرانی روز افزون و حذف یارانه ها و مزمنه اصلاح قانون کار و مسئله افزایش سن بازنشستگی و فروش درمانگاههای تامین اجتماعی و حداقل حقوق مصوب توسط شورای عالی کار، به ابتکار اتحادیه کارگران آزاد فکر جمع آوری طوماری در اعتراض به مسایل گفته شده شروع شد. من فکرمی کنم که حتا دوستان اتحادیه کارگران آزاد هم فکرنمی کردند که با چنین سرعتی بتوانیم این ۳۰ هزار امضا را جمع آوری کنیم، که در سه مرحله ۱۰ هزار امضای جمع آوری وبه مجلس و وزارت کار داده شد. که مطبوعات هم پوشش دادند. تقریبا می شود گفت که کارگران بیشتر استانیها در این امر فعال بودند.

پیام فلز کار: واکنش وزارت کار و مجلس به این ۳۰ هزار امضای اعتراضی چه بود؟

مازیار گیلانی نژاد: متاسفانه تا امروز هنوز هیچ، هرچند که در ۲ نوبت که یکبار دوستان اتحادیه کارگران آزاد به کمیسیون اقتصادی مجلس دعوت شدند و در حضور وزیر کار آقای شیخ الاسلامی به طرح موضوع ۳۰ هزار امضا پرداختند و یکبار هم کارگران سندیکای شرکت واحد با حضور در مجلس و تقدیم ۲ هزار امضا تقاضای رسیدگی و حضور در کمیسیون مجلس را کردند، که تا بحال هیچ اقدامی نشده است. البته نامه ۲۵ صفحه ای که به اصطلاح جوابیه به ۳۰ هزار امضا راهم آقای جلالی داد که می توانید متن آن را که بیشتر خارج از موضوع بوده در سایت ها دنبال کنید

پیام فلز کار: یعنی هیچ تاثیری نداشته است؟

مازیارگیلانی نژاد: تاثیر در بدنه کارگری بسیار خوب بود، چراکه کارگران استقبال کرده و حتا خواستار حضور دست جمعی در حرکت اعتراضی شدند، که به دلیل وضع موجود چنین حرکتی راهمانگ کنندگان ۳۰ هزار امضای اعتراضی تا به امروز صلاح ندیده اند.

پیام فلزکار: آیا این امضاها از اعضای اتحادیه ویا سندیکاها جمع آوری شده است؟

مازیارگیلانی نژاد: خیر، در این جمع آوری فعالین سندیکای کارگران شرکت واحد و سندیکای کارگران فلزکار مکانیک کارگران نقاش و اول از همه اتحادیه کارگران آزاد شرکت فعال کردند، ولی به جرات می توان گفت همه فعالین کارگری با هر دیدگاه و تعلق تشکیلاتی در این جمع آوری امضا شرکت داشته اند. این ۳۰ هزار امضا در حقیقت تایید متن نامه اعتراضی توسط کارگران ایران است.

پیام فلزکار: اینکه شمایی گویند همه کارگران ایران بر چه اساسی است؟

خوب در تهران کارخانه های سیمان تهران، کاشی سعدی، لاستیک سازی البرز، صنایع فلزی، سایپادیزل، ایران خودرو، پاکشوما، کارگران نقاش ساختمان، کارگران ساختمانی، پرستاران، کارگران بیکار، کارمندان، تراکتور سازی تبریز، پتروشیمی اهواز، نساجی های مازندران، گروه صنعتی بهشهر، و دیگر کارگران استان های کردستان، گیلان، لرستان، کرمانشاه، گلستان شرکت داشتند. در بسیاری از مواقع زحمتکشان بادسترنج خود این نامه را کپی کرده به دیگران می دادند تا امضا شود. در آخرین امضاها شرکت فعال کارگران زن شاغل در کارگاههای کوچک را شاهدیم. در بعضی مواقع دانشجویان هم به کمک هماهنگ کنندگان آمده در جمع آوری این امضاها کمک شایانی کردند که از این طریق به همه آنها خسته نباشید می گویم.

پیام فلزکار: آیا جمع آوری این طومار اعتراضی ادامه خواهد داشت؟

مازیارگیلانی نژاد: چراکه نه، بهر حال جنبش کارگری ایران با این عمل مسالمت جویانه خواستار حق و حقوق انسانی و قانونی خود شده است.

پیام فلزکار: یکبار دیگر سوال خود را مطرح می کنم، چرا شما از دیگر شیوه های اعتراضی استفاده نمی کنید؟ مانند جمع شدن کارگران در مقابل وزارت کار، کاری که به تازگی نی برهای کشت و صنعت در مقابل ریاست جمهوری ویا کارگران صنایع فلزی در مقابل استانداری تهران کردند؟

مازیارگیلانی نژاد: همانطوری که قبلا گفتم، فعلا هماهنگ کنندگان چنین ضرورتی رانمی بینند و فضای سیاسی هم اجازه چنین کاری رانمی دهد. ما از استانداری تهران تقاضای مجوز برای تجمع در مقابل وزارت کار کردیم، ولی اجازه ندادند. به اضافه اینکه کشاندن کارگران به یک تجمع، یکطرف قضیه است و کنترل و سازماندهی آن یکطرف دیگر. شما اگر بخاطر داشته باشید حتا مجوز راهپیمایی برای روز کارگرا هم به خانه کارگرن دادند، چه برسد به ما؟

پیام فلزکار: باتوجه به اینکه فعالیت های کارگری شما از طرف رسانه های داخلی پوشش داده نمی شود، شما چگونه می خواهید صدای اعتراض خود را به گوش کارگران برسانید؟

مازیارگیلانی نژاد: کارگران فلزکار مکانیک جز بارسانه های داخلی از جمله اینلناوروزنامه کارو کارگر، قائل به مصاحبه بارسانه های غیرنیستند. این سیاست ماست. هرچند که این رسانه ها هم زیاد اخبار ما را پوشش نمی دهند. اما راهکار ما هم نفس شدن با کارگران، پاشیدن بذراگاهی و از همه مهمتر ترغیب کارگران برای تماس و همکاری فعال با کارخانه های مجاور هستیم. کارگران اگر بتوانند با کارخانه های مجاور تماس مرتب داشته باشند می توانند حمایت این کارگران را در مواقع ضروری با خود داشته باشند. من فکرمی کنم قبل از اینکه کارگران را به راهپیمایی بکشانیم بهتر است اول کارگربا حق و حقوق خود آشنا شود و بداند که حرکت بعدیش چیست و برای حرکت بعدی آماده باشد.

پیام فلزکار: به نظر شما ندادن مجوز تجمع چه توجیهی دارد؟

مازیارگیلانی نژاد: اول راهپیمایی و تجمع مجوز نمی خواهد. اصل ۲۷ قانون اساسی به صراحت تاکید دارد به اینکه «تشکیل اجتماعات و راه پیمایی ها، بدون حمل سلاح بشرط آنکه مخل به مبانی اسلام نباشد، آزاد است» و در آخر اصل نهم قانون اساسی آمده که «هیچ مقامی حق ندارد بنام حفظ استقلال و تمامیت ارضی کشور آزادی های مشروع را هر چند با وضع قوانین

و مقررات، سلب کند» تا اینجا قانون به صراحت آزادی ها را حق همگان دانسته ولی گفته، سلاح حمل نشود که کارگران مسلح نیستند به اضافه اینکه مگر ما چه می خواهیم؟؟ ما خواستار اضافه دستمزد دوزندگی آبرومندان هستیم که هیچ قانون و عقل منصفی این عمل را خلاف نمی داند. متاسفانه دیدگاهی در میان مسوولان کشور وجود دارد که می ترسند راهپیمایی کارگری به خشونت کشیده شود. در صورتیکه کافی است موافقت با راهپیمایی بشود، بعد ببینند کارگران چگونه راهپیمایی کرده، بدون اینکه حتماً قطره ای خون از بینی کسی ریخته شود. بهر حال یک روز ما باید شروع به تمرین دموکراسی کنیم و از آزادی های مطرح شده در قانون اساسی بهره مند شویم. چرا امروز نه؟؟ فردا دیر است. نمی شود با پاک کردن صورت مسئله، مسئله را حل کرد. گرانی، بیکاری، فساد اداری و واقعیت های جامعه ماست. سندیکاهای کارگری قدرتمندی توانند برای مبارزه با گرانی با اسلحه تعاونی ها به جنگش بروند. بیکاری را می توانند با پیشنهاد کمتر کردن ساعت کار کنترل کنند و فساد اداری را هم با شفاف سازی و نبستن زبان حق گوی جامعه می توان کنترل کرد. زحمتکشانش ایرانی بیشترین مالیات رابه دولت می پردازند، پس حق دارند از حقوق اجتماعی خود بهره مند شوند. سرکوب مطالبات کارگری مشکلی را حل نمی کند بلکه به سرمایه داری انگل تجاری فرصت می دهد که بیشتر مردم را چپاول کند و اقتصاد کشور را ورشکسته و وابسته به سرمایه داری بین المللی کند تا هر زمان که اراده کرد گلوئی آزادی را بفشارد. سرکوب مطالبات کارگری به عناصر نفوذی سرمایه داری انگل تجاری این امکان را می دهد که در غیاب سندیکاهای کارگری با تحریک احساسات کارگران آنان رابه سمت اغتشاش سوق دهد. مسوولین از این امر اجتناب کرده و حقوق ملت را که در فصل سوم قانون اساسی آمده رعایت کنند.

پیام فلزکار: نظرتان در مورد واکنش به حداقل دستمزد سال آینده چیست؟

مازیار گیلانی نژاد: همانطور که در مصاحبه ۲ هفته قبل به ایلنا هم گفتیم این مبلغ افزایش دستمزد قابل پیش بینی بود چرا که در اروپا صندوق بین المللی پول راضی به نه تنها افزایش حقوق نیست بلکه ریاضت اقتصادی را هم به کارگران می خواهد تحمیل کند. در ایران هر چند مسوولین قائل به مبارزه برضد سرمایه داری هستند ولی آنچه اجرا می شود، دستورات صندوق بین المللی پول است که مطابق با آخرین پیشنهادات سرمایه داری جهانی است. البته واکنش به این دستمزد چنانکه امروز شما به خبرگزاری ایلنا مراجعه کنید بسیار توفانی است امیدوارم که این خشم نمایندگان شوراهای و خانه کارگری ها تا روز اول ماه مه با همین شدت باشد تا شاید آروز با یک حرکت منسجم این مصوبه را بشود لغو کرد. البته سندیکاهای کارگری اگر امکان داشته باشند حتماً به برگزاری قدرتمندان روز کارگر فکر خواهند کرد.

پیام فلزکار: شما فکر می کنید که چگونه به این فرمول ۲۵ درصدی رسیده اند؟

مازیار گیلانی نژاد: آنچه از سال قبل گفته می شد این بود که با پرداخت یارانه ها اصلاً تعیین حداقل دستمزد دیگر توجیهی ندارد. به اضافه اینکه اگر قرار باشد اصلاح قانون کار صورت بگیرد که موضوع برمی گردد به توافق کارگر و کارفرما که دیگر دلیلی برای تعیین حداقل حقوق نیست. از همه مهمتر جریانی است که چند دهه ای است سر برآورده این جریان که در سال ۱۳۶۰ با قانون کار توکلی سرش به سنگ کوبیده شد دوباره فعال شده است. این جریان حتماً قانون اساسی را هم قبول ندارد چرا که شما می بینید آیین نامه ای، اصول قانون اساسی را نقض می کند. در همین مصوبه تعیین حداقل دستمزد با اینکه مراجع دولتی تورم را ۳۷ درصد می دانند اما شورای عالی کار بدون رعایت ماده ۴۱ قانون کار که می گوید ۱- برطبق تورم محاسبه شده ۲- به اندازه کفاف مخارج یک خانواده ۴ نفره به یکبار نمایندگان کارفرمایی اعم از دولتی و بخش خصوصی از آستین ۲۵ درصد را درمی آورند. دوستان وقتی من می گویم کسانی حتماً قانون اساسی را هم قبول ندارند شما تعجب نکنید اصل ۴۳ قانون اساسی با این مصوبه زیر پا گذاشته شده چرا؟؟ چون سرمایه داری انگل تجاری هیچ قانونی را برای محدود شدن سودش نمی پذیرد.

پیام فلزکار: به عنوان آخرین سوال می خواستیم سوالی غیر از این موضوع مطرح کنیم اگر اجازه بدهید. مایلید در مورد اخراج منصور اسالو از سندیکای کارگران شرکت واحد توضیحاتی بدهید.

مازیار گیلانی نژاد: اولاً توضیح کامل در اطلاعیه سندیکای کارگران شرکت واحد آمده که نه تنها شما بلکه بسیاری از دوستان دقت نکرده و حرف از اخراج می زنند. در صورتی که کلمه اخراج در این اطلاعیه نیامده و ایشان از مسوولیت های داشته خود که توسط هیات مدیره به ایشان ارجاع شده بود منقصل شده است که این حق همه هیات مدیره هاست. ایشان هنوز هم عضو هیات مدیره و عضو سندیکای شرکت واحد هستند. متاسفانه فعالین کارگری هنوز یاد نگرفته اند که به خرد جمعی تشکل های دیگر احترام گذاشته و از دخالت در امور سندیکاهای دیگر اجتناب کنند و با کج سلیقگی به هر اطلاعیه ای نگاه می کنند و فکری کنند اگر سندیکاهای خواستند کاری بکنند باید پیش این آقایان آمده و کسب تکلیف کنند. بعضی از بیکاره های خارج نشین هم که کاری ندارند کافی است تا سندیکایی عطسه کند تا بخشی به مخالفین و بخشی هم به موافقین این عطسه

تبدیل شوند و با جنگ رسانه ای خود را مشغول کنند. دوستان شما در جنبش کارگری اینقدر کار دارید که احتیاج به این گونه مشغولیات ندارید. کارگران جوان منتظر شما هستند آنان را دریابید.

پیام فلزکار: با سپاس از تحمل و حوصله شما.

متن نامه در زیر آمده است:

«به وزیرکار، رفاه و امور اجتماعی

رونوشت به نمایندگان مجلس شورای اسلامی و نهاد ریاست جمهوری

همانطوریکه همگان می دانیم و بر آن آگاهیم، از یک سال نیم پیش با آغاز فاز اول طرح قطع یارانه ها اقلام و کالاهای اساسی زندگی چندین برابر افزایش قیمت داشته اند. این در حالی است که در طول این مدت میانگین دستمزد کارگران بر روی هم در سال ۹۰ و سال جاری، نسبت به سالهای قبل از اجرای فاز اول قطع یارانه ها حتی کاهش نیز پیدا کرده است و علاوه بر آن در طول این مدت با اعمال ۴ و سپس ۵ درصدی ارزش افزوده بر روی کلیه کالاهای مصرفی، عملاً حدود ۵ درصد از دستمزد روزانه زیر خط فقر کارگران به خزانه دولت سر ازیر شده است. عدم پرداخت بموقع دستمزد زیر خط فقر کارگران بیداد میکند. توام با چنین وضعیتی اسفبار و غیر قابل تحملی در مورد دستمزدها، اصلاحیه ای بسیار ضد کارگری بر روی قانون کار که امنیت شغلی و معیشت کارگران را نشانده رفته است، تهیه شده و قرار است بزودی به مجلس ارائه شود. مبنای میانگین حقوق دو سال آخر برای تعیین حقوق بازنشستگی به میانگین حقوق ۵ سال آخر آنان تغییر پیدا کرده و باعث افت شدید حقوق بازنشستگان شده است. بیمه ملیونها کارگر ساختمانی علیرغم ثبت نام و تحمل هزینه، هنوز به سرانجامی نرسیده است و شرکتهای پیمانکاری همچنان مشغول چپاول کارگران هستند و ناامنی شغلی، اخراج سازی و تعطیلی کارخانه ها در بدترین وضعیت نسبت به سالهای پیش قرار دارد. بدون تردید نه تنها کارگران بلکه هیچ انسان شریف و منصفی تحمل چنین شرایطی را بر میلیونها کارگر و خانواده های آنان بر نمی تابد. لذا ما کارگران امضاکننده این طومار بعنوان اقداماتی بسیار مبرم و عاجل برای پایان دادن به وضعیت مشقت بار موجود، مصرانه خواهان افزایش حداقل دستمزدها بر اساس تورم و واقع موجود و تامین شرافتمندانه سبد هزینه یک خانوار چهار نفره با دخالت نماینده های منتخب مجامع عمومی کارگران کارخانه ها و مراکز تولیدی و خدماتی هستیم. برکنار گذاشتن طرح اصلاحیه قانون کار و توقف احتساب حقوق بازنشستگی کارگران بر مبنای میانگین دستمزد ۵ سال آخر پای می فشاریم. خواستار اجرای فوری بیمه کارگران ساختمانی و مصوبه هیئت وزیران مبنی بر حذف شرکتهای پیمانکاری و عقد قرارداد مستقیم و دائمی با کارگران و ایجاد سازوکار قانونی قاطع برای پرداخت به موقع دستمزدها و تعقیب قضایی کارفرمایانی هستیم که کارگران را بدون قرارداد و یا با قراردادهای سفید امضا و دستمزدهای معوقه و ادار به کار میکنند.»